

[Ninn-Hansen]

ved, at der sidder en statsminister, der har beholdt samtlige beføjelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Glensgård (FP):

»Hvad agter ministeren at foretage, efter at det er afsløret, at der i landsskatteretten afsiges en politisk dom over to af advokat Mogens Glistrups klienter?«

(Spm. nr. 598).

Skriftlig begrundelse.

Af den dokumenterede artikel i B.T. lørdag den 10. februar d.å. fremgår klart og tydeligt, at ministerens partifælle folketingsmedlem Kristen Østergaard »har fået kolde fødder« ved at frikende to af advokat Mogens Glistrups klienter ved retsmødet den 4. december 1978, hvorfor Kristen Østergaard ved et senere retsmøde 22. januar i år ændrede sin votering og dømte klienterne.

Af retsprotokollen fremgår, jfr. efterfølgende citat, at Kristen Østergaard ikke fandt, at der var foregået noget fiktivt, idet Kristen Østergaard netop udtalte, at gaverne var yderst regulære.

Citat fra retsprotokollen: »Østergaard udtalte, at han ved retsmødet den 4. december 1978 havde givet udtryk for tvivl, som han havde ladet komme klagerne til gode. Han fandt, at gaverne til børn og børnebørn var yderst regulære. Han havde, siden det »lå i luften«, at voteringen skulle kontinuieres, gennemgået sagerne på ny og havde herefter besluttet at ændre sin holdning, hvorefter han voterede for, at sagerne måtte afgøres på linje med Grønbech-sagen og øvrige omtalte Glistrupsager, herunder byretsdommen i Glistrups personlige straffesag«.

Det er i sig selv uacceptabelt, at landsskatteretten overhovedet begår den skurkestreg at genoptage voteringen, fordi den først afsagte dom »ikke passer ind« i østre landsrets sag mod Mogens Glistrup.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Om behandlingen af de to sager, som spørgsmålet vedrører, har landsskatteretten oplyst, at disse sager første gang blev be-

handlet på landsskatterettens møde den 4. december 1978. På begæring af et medlem blev sagerne optaget til fortsat votering på et møde den 22. januar 1979.

Kendelser i overensstemmelse med voteringerne den 22. januar 1979 blev herefter udfærdiget og afsendt den 12. februar 1979.

Den anvendte fremgangsmåde strider ikke imod de regler, der er gældende for behandling af sager i landsskatteretten. En sag anses ikke for endeligt afgjort, før kendelsen er afsagt, dvs. afgået officielt fra retten, og retsformanden vil derfor i særlige tilfælde, eventuelt efter aftale med medlemmer, kunne bestemme, at sagen skal gøres til genstand for yderligere behandling og votering.

Jeg kan for mit vedkommende ikke se noget urimeligt i, at et medlem af retten, der kommer i tvivl efter en votering, kan få sagen genoptaget ved en ny votering. På den måde opnår man større sikkerhed for, at afgørelsen virkelig bliver udtryk for de voterendes opfattelse.

Når hr. Glensgård spørger, hvad jeg agter at foretage, må jeg svare, at jeg af sagen og avisartikler om denne har fået en stærk formodning om, at nogle af landsskatterettens medlemmer ikke har overholdt den tavshedspligt, der påhviler dem efter loven. Det er min hensigt at få dette forhold nærmere undersøgt, og for så vidt formodningerne om brud på tavshedspligten bestyrkes, vil jeg overveje, hvilke konsekvenser der skal drages heraf.

Glensgård (FP):

For at ministeren ikke skal igangsætte et større undersøgelsesarbejde, skal jeg erkende fra denne talerstol, at det er mig, der har brudt min tavshedspligt, og så kan ministeren jo allerede inden andet svar overveje, hvad han agter at gøre.

Efter de afsløringer, der er sket af den politiske korrupsion i landsskatteretten, må den sidste barnetro på retfærdighed og uafhængighed hos de danske domstole være fuldstændig gået fløjten.

Den danske presse har stort set fortiet denne sag, bortset fra Jyllands-Posten og B.T. Når der foregår andre ting i Glistrupsager, kan man godt få forsideoverskrifter, men når afsløringerne er inde, enten vil eller tør man ikke.